

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 28ης Απριλίου 1994 *

Στην υπόθεση C-97/94 P-R,

Eckhard Schulz, κάτοικος Castrop-Rauxel (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τους Horst Herrmann, Dieter Lorbacher, Jürgen Kleine-Cosack και Peter Schöneberger, δικηγόρους Duisbourg, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jos van der Steen, 35, rue Glesener,

προσφεύων,

που έχει ως αντικείμενο αναίρεση που ασκήθηκε κατά της Διατάξεως που εξέδωσε στις 4 Μαρτίου 1994 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-5/94 R έχουσα ως αίτημα την εξαφάνιση της Διατάξεως αυτής,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Claudia Schmidt και τον Enrico Traversa, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Μαρτίου 1994, ο Schulz άσκησε, δυνάμει του άρθρου 50 του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΚ, αναίρεση κατά της Διατάξεως του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 1994, T-5/94 R, Schulz κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η αίτηση του αναιρεσειόντος περί λήψης των ενδεικνυομένων ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής φυλάκισης την οποία εκτίει επί του παρόντος στη Γερμανία.
- 2 Στις 11 Απριλίου 1994, η Επιτροπή κατέθεσε παρατηρήσεις ζητώντας την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 3 Από την αναιρεσιβαλλομένη Διάταξη προκύπτει ότι τα περιστατικά της υποθέσεως είναι τα ακόλουθα.
- 4 Με απόφαση της 23ης Ιουλίου 1992, η οποία απέκτησε ισχύ δεδικασμένου, το Landgericht Dortmund (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) επέβαλε

στον αναιρεσειόντα ποινή φυλακίσεως τριών ετών και δύο μηνών για φοροδιαφυγή από τον φόρο κύκλου εργασιών. Η εκτέλεση της ποινής άρχισε στο τέλος Νοεμβρίου του 1993.

- 5 Η καταδίκη στηρίζεται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, του Umsatzsteuergesetz (νόμος περί φόρου κύκλου εργασιών).
- 6 Επειδή έκρινε ότι η εθνική αυτή Διάταξη είναι ασυμβίβαστη προς την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49, στο εξής: έκτη οδηγία), ο αναιρεσειών, με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1993, κάλεσε την Επιτροπή να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, με το αιτιολογικό ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.
- 7 Με έγγραφο της 19ης Οκτωβρίου 1993, η Επιτροπή απάντησε στον αναιρεσειόντα ότι, κατά την άποψή της, η επίμαχη εθνική Διάταξη συνάδει προς το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας και ότι παρέλκει η κίνηση διαδικασίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 169 της Συνθήκης.
- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 1993, ο αναιρεσειών άσκησε προσφυγή ζητώντας από το Δικαστήριο, αφενός, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί μη ασκήσεως προσφυγής λόγω παραβάσεως κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και, αφετέρου, να υποχρεώσει την Επιτροπή να κινήσει τη σχετική διαδικασία. Δεδομένου ότι η προσφυγή αυτή υπάγεται στην αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου δυνάμει της αποφάσεως 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 144, σ. 21), η Γραμματεία του Δικαστηρίου παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του εν λόγω δικαιοδοτικού οργάνου (υπόθεση T-5/94), αφού ζήτησε την έγκριση του αναιρεσειόντος.

- 9 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Ιανουαρίου 1994, ο αναιρεσεών ζήτησε από το Πρωτοδικείο να διατάξει τη λήψη των ενδεικνυομένων ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση της εκτιομένης ποινής, μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί οριστικώς επί της ουσίας (υπόθεση T-5/94 R).
- 10 Με την αίτηση αναιρέσεως ο αναιρεσεών ζητεί την εξαφάνιση, λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου, της αναιρεσιβαλλομένης Διατάξεως της 4ης Μαρτίου 1994, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η εν λόγω αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 11 Ο αναιρεσεών υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 169 της Συνθήκης, η Επιτροπή υποχρεούται, κατ' αρχήν, να ασκεί προσφυγή οσάκις κράτος μέλος παραβαίνει τις κοινοτικές του υποχρεώσεις. Η εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής αφορά μόνο τον χρόνο και τις προϋποθέσεις ασκήσεως της προσφυγής. Ο ιδιώτης ο οποίος θίγεται άμεσα και ατομικά μπορεί, κατά τον αναιρεσεώντα, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της Επιτροπής βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ή προσφυγή κατά παραλείψεως βάσει του άρθρου 175 της Συνθήκης, εάν η Επιτροπή αρνείται ή παραλείπει να ασκήσει προσφυγή λόγω παραβάσεως. Ο αναιρεσεών είναι της γνώμης ότι στην υπό κρίση περίπτωση η Επιτροπή μπορεί να υποχρεώσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εφαρμόσει το κοινοτικό δίκαιο ούτως ώστε τα δικαστήρια να εκδώσουν νέα απόφαση ως προς τον ποινικώς κολάσιμο χαρακτήρα της συμπεριφοράς του αναιρεσεώντος. Επομένως, το αίτημα που υπέβαλε ο αναιρεσεών στο πλαίσιο της κυρίας διαδικασίας είναι παραδεκτό και βάσιμο. Κατά συνέπεια, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι και αυτή παραδεκτή.
- 12 Με την αναιρεσιβαλλομένη Διάταξη το Πρωτοδικείο υπενθύμισε ότι, όταν ανακύπτει ζήτημα προδήλως απαραδέκτου της προσφυγής, εναπόκειται στον δικαστή που κρίνει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων να εξετάσει αν, εκ πρώτης όψεως, η προσφυγή παρουσιάζει στοιχεία τα οποία πιθανολογούν το παραδεκτό της.
- 13 Έχει τονιστεί συναφώς ότι οι ιδιώτες δεν μπορούν να προσβάλουν παραδεκτώς άρνηση της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά κράτους μέλους. Κατά συνέπεια, εφόσον δεν μπόρεσε να καταλήξει στην πιθανότητα του παραδεκτού της κυρίας προσφυγής, το Πρωτοδικείο απέρριψε την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων ως απαράδεκτη.

- 14 Με τις σκέψεις αυτές το Πρωτοδικείο όχι μόνο δεν παρέβη το κοινοτικό δίκαιο αλλά και το εφάρμοσε επακριβώς, δυνάμει παγίας νομολογίας σχετικής με τις προϋποθέσεις ασκήσεως προσφυγής λόγω παραβάσεως.
- 15 Κατά συνέπεια η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 28 Απριλίου 1994.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

O. Due